Ἡ τρομοκρατία θὰ γνωρίση μεγάλη διάδοση τὸ 1980

ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ ὀργανισμὸς Ράντ, ποὺ θεωρεῖται σὰν ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα κέντρα ἐρεύνης καὶ ἀναλαμβάνει γιὰ λογαριασμὸ κυβερνήσεων καὶ διεθνῶν ὀργανισμῶν νὰ κάνει ἔρευνα καὶ νὰ διατυπώνει προβλέψεις γιὰ τὰ μεγάλα προβλήματα, ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν σημερινὸ κόσμο καθὼς καὶ γιὰ τὶς πιθανὲς ἐξελίξεις τους θεωρεῖ βέβαιον ὅτι ἡ τρομοκρατία τὸ 1980 θὰ ἀναπτυχθεῖ περισσότερο ἀκόμη καὶ ὅτι οἱ τρομοκράτες θὰ εἶναι σέ θέση νὰ ἐξαπολύουν ἀκόμη καὶ μικροὺς πολέμους.

Τὰ συμπεράσματα καὶ οἱ προβλέψεις διατυπώθηκαν σὲ ἀπολύτως ἐμπιστευτικὴ ἔκθεση τοῦ ὀργανισμοῦ Ράντ πρὸς τὰ ἀμερικανικὰ ὑπουργεῖα Ἀμύνης καὶ Ἐξωτερικῶν.

Ὁ ὀργανισμὸς Ράντ, ἀναφέρει στὴν ἔκθεσή του ὅτι μελέτησε τὸ κῦμα τρομοκρατίας στὴν τελευταία δεκαετία καὶ ὅτι μὲ τὴ βοήθεια τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, μπόρεσε νὰ κάμει καὶ ὁρισμένες «προεκτάσεις» γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς τρομοκρατίας στὰ 1980.

Ἡ μελέτη γιὰ τὴν τρομοκρατία στὸ μέλλον ἔγινε ἀπὸ μιὰ ὁμάδα ἐρεύνης μὲ τὴν ἐποπτεία τοῦ δόκτορος Μπράϊαν Τζένκινς καὶ κράτησε 5 χρόνια.

Τὰ συμπεράσματα τῆς μυστικῆς ἐκθέσεως εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

Ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἀνάλυση τοῦ γενικοῦ πλαισίου τῆς τρομοκρατίας στὸν κόσμο, προκύπτει ὅτι:

—Οἱ τρομοκράτες μὲ τὰ μέσα ποὺ ἔχουν στὴ διάθεσή τους, θὰ μποροῦν νὰ ἐπαναλαμβάνουν καὶ νὰ κλιμακώσουν τὶς δραστηριότητές τους.

—Οἱ τρομοκράτες τοῦ 1980, θὰ ἔχουν στὴ διάθεσή τους τελειότερα μέσα ἐπικοινωνίας καὶ θὰ μποροῦν εὐχερέστερα νὰ βρίσκουν καταφύγιο.

—Παράλληλα θὰ ἐπιδιώκουν εὐρεῖαδημοσιότητα γύρω ἀπὸ τὶς πράξεις τους καὶ θὰ δραματοποιοῦν τὶς ἐνέργειές τους. Ἔτσι θὰ μποροῦν νὰ ἐπηρεάζουν ἐπίσης, καὶ τμῆμα τῆς κοινῆς γνώμης.

ΚΑΙ ΠΥΡΑΥΛΟΥΣ;

—Τὸ δραματικώτερο ὅμως εἶναι ὅτι οἱ τρομοκράτες τοῦ 1980, θὰ μποροῦν νὰ ἐξαπολύουν καὶ μικροὺς τοπικοὺς πολέμους, καὶ νὰ καταλαμβάνουν μιὰ περιοχή, ἀπειλώντας ὅτι θὰ χρησιμοποιήσουν πυρηνικὰ ὅπλα ἂν δεχθοῦν ἐπίθεση.

—Πρέπει νὰ θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ὡς τὸ 1980, οἱ τρομοκράτες θὰ διαθέτουν καὶ πυραύλους.

—Μιὰ ἄλλη ἐξέλιξη εἶναι ὅτι τὸ τρομοκρατικὸ κίνημα στὸν κόσμο, θὰ γίνει περισσότερο πολυεθνικό. Προβλέπεται ὅτι θὰ ὑπάρξει σύνδεση καὶ κοινὴ δρασηριότητα τρομοκρατικῶν ὁμάδων, διαφόρων χωρῶν, ὅπως παραδείγματος χάρη, τῆς Γερμανίας, τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Ὁλλανδίας, τῆς Ἰρλανδίας, τῶν Βάσκων κλπ.

—Ἑπομένως, πρέπει νὰ συμπεράνει κανεὶς ὅτι τὸ τρομοκρατικὸ κίνημα, θὰ γίνει πολυεθνικὸ καὶ ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενο νὰ συμμετάσχουν καὶ ἄτομα ποὺ δὲν θὰ εἶναι «συνειδητοὶ» τρομοκράτες.

Ἡ ἔκθεση τονίζει:

Δὲν ἀποκλείεται οἱ τρομοκράτες νὰ προσληφθοῦν ὡς μισθοφόροι, ἀπὸ μέρους ὁρισμένων κυβερνήσεων καὶ νὰ ἐξυπηρετήσουν ἐπιθετικοὺς σκοπούς.

Ἡ ἔκθεση προτείνει στὴν ἀμερικανικὴ κυβέρνηση νὰ λάβει μέτρα ἀπὸ τώρα γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς τρομοκρατίας τοῦ 1980. Οἱ προτάσεις αὐτὲς τηροῦνται, ἀπόλυτα μυστικές.

Ἡ μοναξιὰ σκοτώνει!

Πολλὲς αὐτοκτονίες στὴ Γαλλία

ΠΑΡΙΣΙ. Κάθε χρόνο αὐτοκτονοῦν στὴ Γαλλία 40.000 ἄτομα δηλαδὴ πάνω ἀπὸ σαράντα τὴν ἡμέρα. Πολλὰ ἄλλα τηλεφωνοῦν στὴν Ὑπηρεσία «SOS —Φιλία» καὶ ζητοῦν ἐσπευσμένα βοήθεια. Ὑπολογίζεται ὅτι κάθε χρόνο διαβιβάζονται τρία ἑκατομμύρια ἐκκλήσεις ἀτόμων ποὺ ζητοῦν κάποιον γιὰ νὰ τοῦ μιλήσουν.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι βρίσκονται σέ κατάσταση ἀπογνώσεως: εἶναι συνήθως μεσήλικες ἢ ὑπερήλικες καὶ σέ ὁρισμένες στιγμές φθάνουν μέχρι τρέλλας. Ὁ λόγος; Εἶναι ἡ τρομερὴ μοναξιά τους ποὺ δὲν ὑποφέρεται.

Ἡ μοναξιὰ εἶναι ἕνα κοινωνικὸ πρόβλημα, ποὺ προκαλεῖ κάθε χρόνο πολλὰ θύματα. Καμμιὰ κυβέρνηση δὲν ἀντιμετώπισε τὸ θέμα, ποὺ παίρνει ὡστόσο μεγαλύτερες διαστάσεις. Πίσω ἀπὸ κάθε μοναχικὸ ἄνθρωπο κρύβεται καὶ ἕνα δράμα. Μιὰ περίπτωση: εἶναι ἡ κυρία Σ.Π., ποὺ μένει στὸ Παρίσι:

—Ὁ ἄνδρας μου ἦταν ὁμοφυλόφιλος καὶ ἀνισόρροπος. Συχνὰ μὲ ἔδερνε. Σκέφθηκα νὰ τὸν χωρίσω, ἀλλὰ δίστασα διότι εἴχαμε ἀποκτήσει ἕνα παιδί. Δὲν ξέρω τί νὰ κάνω. Εἶμαι μόνη μέσα στὸ σπίτι. δὲν ἔχω ἄνθρωπο νὰ κουβεντιάσω.

Στὸ Παρίσι, γιὰ πρώτη φορὰ ἔγινε μιὰ κίνηση ἐναντίον τῆς μοναξιᾶς. Ἱδρύθηκε ἕνα κοινωνικὸ κέντρο μὲ τὸν τίτλο «Ἔρευνα καὶ συναντήσεις» καὶ μὲ ἀποκλειστικὸ σκοπὸ νὰ δώσει βοήθεια, σὲ μοναχικὰ ἄτομα ποὺ δὲν ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ ἀναπτύξουν φιλίες. Ὑπάρχουν ἐργαζόμενες γυναῖκες ποὺ δὲν ξέρουν τί νὰ κάνουν τὸ Σαββατοκύριακο καὶ μένουν συνεχῶς μέσα στὸ σπίτι τους. Μιὰ κυρία, ὀνόματι Μαρτόν λέει ὅτι γι' αὐτήν, οἱ χειρότερες ἡμέρες τῆς ἑβδομάδος εἶναι τὸ Σάββατο καὶ ἡ Κυριακή.

Μία ἄλλη κυρία παραπονεῖται:

—Μένω μόνη στὸ σπίτι μου καὶ ξέρω ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἔχω καμμιὰ ἐπίσκεψη. Ἔχω ξεσυνηθίσει νὰ μιλῶ καὶ γι' αὐτό, βρῆκα τὴν καλύτερη λύση: νὰ παραμιλῶ. Ἀνοίγω διάλογο μόνη μου. Εἶναι τρομερό, ἀλλὰ τί ἄλλο μοῦ ἀπομένει νὰ κάνω;

Μιὰ ἄλλη κυρία εἶναι πολὺ συναισθηματική: Τῆς ἀρέσει νὰ προσφέρει στοὺς ἄλλους. Ὅταν δεῖ σὲ μιὰ βιτρίνα ἕνα ὡραῖο δῶρο, ἀπὸ ἔνστικτο τὸ ἀγοράζει. Ἀλλὰ κατόπιν δὲν ἔχει ποῦ νὰ τὸ προσφέρει...

Οἱ μεγάλες πόλεις ἔχουν τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ μοναχικῶν προσώπων. Εἶναι συνήθως ἄτομα μεταξὺ 30 καὶ 50 ἐτῶν, ποὺ ἔχασαν τὸν σύντροφο τῆς ζωῆς τους ἢ ποὺ δὲν πανδρεύθηκαν. Ἐκεῖνο ποὺ προκαλεῖ ἐντύπωση, εἶναι ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνύπαντρων αὐξάνει διαρκῶς καί, φυσικὰ τὸ πρόβλημα τῆς μοναξιᾶς γίνεται ὀξύτερο.

Κάτι ἄλλο ἀκόμη: ἡ ζωὴ στὶς πόλεις γίνεται ἐντελῶς ἀπρόσωπη καὶ ἀπάνθρωπη, οἱ οἰκογένειες διαλύονται, τὰ παιδιὰ σκορπίζουν, καθένα θέλει τὴν ἀνεξαρτησία του καὶ ἔτσι, ὅλοι καταλήγουν νὰ ζοῦν μόνοι... Ἀκόμη πιὸ δραματικὴ εἶναι ἡ θέση τῶν ἀγροτῶν ποὺ πηγαίνουν στὶς πόλεις. Αὐτοὶ εἶναι ἐντελῶς ἀπομονωμένοι καὶ δυσκολεύονται νὰ ἀποκτήσουν γνωριμίες.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Ἡ ἀστυνομία διώχνει τοὺς "καλλιτέχνες,, ἀπὸ τὴν Μονμάρτη

ΚΑΘΑΡΙΣΕ ΜΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ

ΠΑΡΙΣΙ. Ἡ Γαλλικὴ ἀστυνομία ἀγήγγειλεν ὅτι θὰ ἐκδιώξη τοὺς ὑπαιθρίους ζωγράφους ἀπὸ τὸ ἐκ παραδόσεως «στέκι» των, τὴν Μονμάρτρη. Σκοπὸς τῆς ἐνεργείας αὐτῆς εἶναι νὰ καθάρη τὸν χῶρον τῆς Πλὰς ντὺ Τέρτρ, μίαν πλατεῖαν εἰς τὸ μέσον τοῦ χώρου, τὴν ὁποίαν εἶχαν καταστήσει, διάσημον ὁ Ρενουάρ, ὁ Πικάσσο, ὁ Μπράκ, ὁ Μοντιλιάνι καὶ τόσοι ἄλλοι.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ὅμως, ἔτη, ἡ πλατεία περὶ τῆς ὁποίας ἔγραψαν τόσοι καλλιτέχναι καὶ τραγούδησαν τόσοι μουσικοί, εἶναι διαρκῶς γεμάτη ἀπὸ ὑπαιθρίους αὐτοαποκαλουμένους ζωγράφους, οἱ ὁποῖοι «σκιτσάρουν» τὴν προσωπογραφίαν σας ἐναντι μικροῦ ποσοῦ εἰς ὀλίγας λεπτὰ τῆς ὥρας, καὶ ἀπὸ ἀλήτας πωλητὰς ναρκωτικῶν.

Ἡ πλατεία αὐτή, ἡ ὁποία ἦτο ἄλλοτε, τὸ κέντρον τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου τῆς Εὐρώπης, σήμερον ἔχει ρυπανθῆ ἐκ τῆς φθηνῆς ἐμπορικῆς ζωγραφικῆς. Ὑπάρχουν, βεβαίως, ἀκόμη, ὡρισμένοι σοβαροὶ ζωγράφοι, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι τὴν ἔχουν ἐγκαταλείψει εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας διὰ τὸ κατάντημά της.

Εἰς ἰδιοκτήτης, ἐκθέσεως ἔργων Τέχνης ὑπολογίζει ὅτι, ἀπὸ τοὺς 300 ζωγράφους, οἱ ὁποῖοι συγκεντρώνονται εἰς τὴν Πλὰς ντὺ Τέρτρ κατὰ τὰς Κυριακὰς διὰ νὰ πωλήσουν τὰ ἔργα των, μόνον μία δράξ εἶναι καλλιτέχναι κάποιας ἀξίας.

Ὡρισμένοι ἔμποροι μὲ τὸ πινέλλο καὶ τὴν παλέττα ἀνὰ χεῖρας, προσθέτουν μερικὲς πινελλιὲς εἰς τοὺς πίνακας, τοὺς ὁποίους ἀγοράζουν μὲ τὸν ωρὸν διὰ νὰ τοὺς προσδώσουν ἕνα τόνον αὐθεντικότητος. Ἐνίοτε, εἰς τὴν πλατεῖαν θὰ ἀγοράσετε εἰς τὸ δεκαπλάσιον τῆς ἀξίας των πίνακας, τοὺς ὁποίους θὰ εὕρετε εἰς φθηνὰς τιμὰς εἰς μεγάλα καταστήματα ποικίλων πωλήσεων.

ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΙΑΙ

Πίνακες, τυπωμένοι εἰς μεταξογραφίαν πωλοῦνται ὡς πρωτότυπα ἔργα ὑπὸ πωλητῶν οἱ ὁποῖοι προσθέτουν ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ ἀγοραστοῦ "τὶς τελικὲς πινελιές» καὶ τοὺς ὑπογράφουν ὡς ἰδικούς των!

Οἱ «προσωπογράφοι» καλοῦν τοὺς διαβάτας νὰ τοὺς κάμουν τὸ σκίτσο των, ἐν συνεχείᾳ δὲ ζητοῦν ἐξωφρενικὰς τιμάς.

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Μαΐου, ὅσοι θὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐκθέσουν τὰ ἔργα των εἰς τὴν πλατεῖαν θὰ πρέπει νὰ ἔχουν τὴν ἄδειαν τῆς Ἀστυνομίας. Διὰ νὰ ἀποκτήση κανεὶς αὐτὴν τὴν ἄδειαν, ἡ ὁποία θὰ εἶναι ἰσχύος ἑνὸς ἔτους, θὰ πρέπει νὰ ἔχη καθαρὸν ποινικὸν μητρῶον, μόνιμον δεύθυνσιν κατοικίας, ἀποδεικτικὸν ὅτι προστατεύεται ἀπὸ τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις ὡς ζωγράφος γλύπτης ἢ χαράκτης. Διὰ τοὺς ξένους οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ ἓν τέταρτον τῶν φοιτώντων εἰς τὴν Μονμάρτρην, θὰ διεξάγεται, δι' ὅσους θὰ θέλουν νὰ πωλοῦν ἐκεῖ τὰ ἔργα των, εἰδικὸς ἔλεγχος τῶν διαβατηρίων των.

Διὰ τῶν νέων μέτρων, ὁ κάθε ζωγράφος θὰ δικαιοῦται νὰ ἐκθέτη εἰς τὴν πλατεῖαν μόνον ἓν ἔργον, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπὸ κατασκευήν, καὶ δύο τὰ ὁποῖα θὰ στεγνώνουν. Σκοπὸς τοῦ μέτρου εἶναι νὰ καταστῆ καὶ πάλιν ἡ πλατεία εἰς χῶρος ὅπου οἱ ζωγράφοι θὰ δύνανται νὰ ζωγραφίζουν.

Αἱ προσκλήσεις διὰ κραυγῶν τῶν ἀγοραστῶν θὰ ἀπαγορευθῆ. Οἱ προσωπογράφοι θὰ περιορισθοῦν εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τῆς πλατείας, πρὸς ἀποσυμφόρησίν της διότι, κατὰ τὸ θέρος, τὸ ἡμισυ τοῦ χώρου της καταλαμβάνεται ἀπὸ ἓν ὑπαίθριον καφενεῖον.

ΕΝΤΟΝΟΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

Ἐνῶ, γενικῶς, ἡ ἀντίδρασις εἰς τὸ νέον ἀστυνομικὸν μέτρον ὑπῆρξεν εὐμενής, ὡρισμένοι τὸ θεωροῦν ὡς πλῆγμα κατὰ τῆς «μποέμικης» ἀτμόσφαιρας τῆς περιοχῆς. Ἐντόνως, ἀντέδρασαν ἐπίσης, οἱ νεοφερμένοι εἰς τὴν περιοχήν, οἱ ὁποῖοι λέγουν ὅτι τὸ μέτρον τὸ ἐπεδίωξαν οἱ κατα σημματάρχαι ἔργων Τέχνης τῆς πλατείας καὶ μία «Μαφία» παλαιῶν ζωγράφων, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ μονοπωλήσουν τὸν χῶρον.

"Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐκθέσεων καὶ ἡ «Μαφία» θέλουν νὰ μᾶς ἐκδιώξουν διὰ νὰ πωλοῦνται μόνον τὰ ἰδικά των ἔργα» λέγει εἰς Περουβιανός, ἀναμιγνύων τὰ χρώματά του «Θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ ἀναμένη αὐτὸ κανεὶς ἀπὸ ἐπιχειρηματίας».

Ὁ Ἀνδρὲ Ρουσσάρ, ἰδιοκτήτης δύο ἐκθέσεων πλησίον τῆς πλατείας ἀπορρίπτει τὴν κατηγορίαν, λέγων ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀνοησίες.

«Πρῶτον εἰς τὴν Πλὰς ντὺ Τέρτρ δὲν ὑπάρχουν καλλιτέχναι», λέγει. "Ἐκ τῶν ἑκατοντάδων, τῶν λεγομένων ζωγράφων, τοὺς ὁποίους θὰ δῆτε ἐκεῖ μόνον τὰ 28% κάμνουν οὕτως εἰπεῖν, ζωγραφικὴν καὶ αὐτήν, ἀπαισίαν. Οἱ ὑπόλοιποι μεταπωλοῦν τὰς ἐργασίας ἄλλων, πωλοῦντες ἔργα τῆς σειρᾶς ἢ ζωγραφίζοντες μεταξογραφίας. Ἐν τὸς 15 ἐτῶν δὲν ἀνεκάλυψα εἰς αὐτὴν τὴν πλατεῖαν οὐδὲ ἓν ταλέντο».

ΟΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΜΑΣ

"Αφθονες πηγὲς ἀγαθῶν στὸν ἑλληνικὸ χῶρο

ὑπὸ ΠΑΝΤΕΛΗ ΜΑΓΓΙΝΑ

Διαρκῶς ἀκοῦμε ἀπὸ παντοῦ, νὰ γίνεται λόγος, πὼς ἡ χώρα μας τότε καὶ μόνο θὰ μπορέση, νὰ ὀρθοποδήση οἰκονομικὰ καὶ νὰ καλυτερέψη ἡ ζωή τοῦ πληθυσμοῦ μας, ἂν ἀναπτυχθοῦν καὶ ἀξιοποιηθοῦν ὅσο πρέπει, οἱ πλουτοπαραγωγικὲς μας πηγές.

Καὶ πράγματι, σήμερα δὲν ὑπάρχει κανένας ποὺ νὰ μὴ συμφωνῆ στὴν ἄποψη αὐτή, πὼς δηλαδή, τὴν ἰδιωτικὴ καὶ τὴν ἐθνικὴ οἰκονομία τοῦ τόπου μας, θὰ τὴν καλυτερέψουν τὰ μεγάλα ἔργα, τὰ ὁποῖα ἀποβλέπουν, στὸ νὰ ἀξιοποιηθοῦν καὶ νὰ ἐκμεταλλευτοῦν τὶς μεγάλες πηγές πλούτου, ποὺ κρύβονται μέσα στὴν Ἑλληνικὴ γῆ, στὴν Ἑλληνικὴ θάλασσα, στὶς Ἑλληνικὲς λίμνες καὶ στὰ ποτάμια.

Πετρέλαιο, λιγνίτες, κάρβουνα, ποὺ σκεπάζονται κάτω ἀπὸ τὴ γῆ αὐτὴ ποὺ πατᾶμε. Βωξίτες, ἀλουμίνιο, καὶ ἄλλα μέταλλα, ποὺ θὰ προέλθουν ἀπὸ τὰ συστατικὰ ποὺ περιέχει τὸ ἑλληνικὸ χῶμα, καὶ τὰ νερὰ τῶν ποταμιῶν μας. Ἐργοστάσια ποὺ θὰ φτιάχνουν λιπάσματα, παίρνοντας σὰν πρώτη ὕλη τὰ στοιχεῖα ποὺ βρίσκονται στὸν ἀτμοσφαιρικὸ ἀέρα. Ἔργα ὑδροηλεκτρικά, ὅπως τοῦ Λάδωνα.

Μεγάλα ἔργα ποὺ θὰ ἀποξηράνουν τὶς ἄχρηστες καὶ βαλτώδεις περιοχὲς καὶ λίμνες. Ἔργα ποτιστικά, ἔργα ποὺ θὰ σταματήσουν τὶς καταστροφές ἀπὸ τὶς πλημμύρες καὶ τοὺς χειμάρρους. Ἕνα καὶ μόνο μέρος ἀπὸ τὸ τεράστιο αὐτὸ γιὰ τὴ χώρα μας, πρόγραμμα, ἀξιοποιήσεως τῶν πλουτοπαραγωγικῶν μας πηγῶν, ἂν πραγματοποιηθῆ, θὰ γίνη ἀμέσως αἰσθητή στὸ τόπο μας ἡ καλυτέρευση τῆς ζωῆς.

Μὲ τὴ πραγματοποίηση τῶν ἔργων αὐτῶν, θὰ ἀνορθωθῆ ἡ παραγωγὴ καὶ κατὰ πρῶτο καὶ κύριο λόγο θὰ καλυτερέψη ἡ Ἑλληνικὴ γεωργία. Τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ ἀναφέραμε θὰ δώσουν τὴ δύναμη στοὺς γεωργούς, ν' αὐξήσουν τὶς σοδειές τους, σέ ποσότητα καὶ νὰ τὶς καλυτερέψουν σὲ ποιότητα. Κυρίως ὅμως θὰ συντελέσουν τὰ ἔργα αὐτὰ στὴν ἐλάττωση τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

Ἂν ὁ Ἕλληνας γεωργός μπορέσει νὰ βρῆ τὰ μέσα νὰ φτειάχνη τὰ γεωργικά του προϊόντα ξοδεύοντας λιγότερη δουλειὰ καὶ λιγότερα κεφάλαια, ἀπὸ ὅσα μέχρι σήμερα, τότε, ἔστω κι' ἂν οἱ τιμὲς τῶν γεωργικῶν προϊόντων δὲν αὐξηθοῦν ὅσο πρέπει, πάντα θ' ἀπομένη στοὺς γεωργοὺς ἕνα καθαρὸ κέρδος. Ἡ ἀξιοποίηση τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς χώρας μας, θὰ φέρη στὸν τόπο μας, τρόπους καὶ μέσα ζωῆς τοῦ πληθυσμοῦ, καλύτερα, περισσότερα, πιὸ πολιτισμένα.

Δὲν κάνουμε λόγο γιὰ τὶς μεσαῖες καὶ τὶς εὔπορες τάξεις ποὺ ἔχουν καλύτερο πάντα εἰσόδημα κι' ἀποκομίζουν κέρδη καὶ τοῦτο γιατί, οἱ δυὸ τάξεις αὐτές δέν μποροῦν νὰ φθάσουν οὔτε τὸ ἕνα πέμπτο τοῦ πληθυσμοῦ μας.

Τὸ 50 τοῖς ἑκατὸ τῶν Ἑλλήνων εἶναι γεωργοί, ἀγρότες, καὶ κτηνοτρόφοι. Οἱ ἀγρότες, δίνουν στὴ χώρα μας ὅλα σχεδὸν τὰ ἐθνικὰ προϊόντα καὶ κρατᾶνε ἔτσι τὴν ἐθνικὴ οἰκονομία τοῦ τόπου μας. Μὲ τὰ λίγα λεπτὰ ποὺ ἀπολαμβάνουν ἀπὸ τὸ μικρὸ ἀγροτικό τους εἰσόδημα κινοῦν οἱ Ἕλληνες γεωργοὶ τὸ Ἑλληνικὸ ἐμπόριο, καὶ κάνουν τὴ μεγαλύτερη κατανάλωση, σέ ὅλα τὰ προϊόντα ποὺ φτιάχνουν οἱ Ἑλληνικὲς βιομηχανίες, ἢ ποὺ ἔρχονται, ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ γιὰ λογαριασμὸ μεγάλων ἐμπορικῶν οἴκων, καὶ ἐπιχειρήσεων.

Ἀπὸ ἐδῶ καὶ χρόνια ἔχει ξεπέσει πλέον μιὰ παληὰ καὶ στραβὴ θεωρία ποὺ ἀκουγόνταν ἀπὸ τὰ ἀνώτερα Σχολεῖα μας, μέχρι τὸ Δημοτικὸ καὶ ποὺ τὴν εἶχαν κάμη πίστη τους καὶ πεποίθησή τους ὅλοι σχεδὸν οἱ Ἕλληνες, ἔξυπνοι καὶ κουτοί, ἀγράμματοι καὶ σπουδασμένοι. Ἡ θεωρία αὐτὴ ἔλεγε πὼς εἴμαστε φτωχότοπος, πὼς μόνο μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὰ ξένα δάνεια θὰ μπορούσαμε νὰ ζοῦμε.

Οἱ σύγχρονες μελέτες, καὶ οἱ ἔρευνες, καὶ οἱ λογαριασμοὶ ποὺ γίνανε ἀπὸ τοὺς σπουδασμένους τῆς πατρίδος μας μαζὺ καὶ μὲ τὴ βοήθεια τῶν ξένων τεχνικῶν καὶ εἰδικῶν ἀπεκάλυψαν τὴν ὕπαρξη τόσων καὶ τόσων πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν, ποὺ βρίσκονται κρυμμένες στὸ τόπο μας. Ἔτσι, ἡ στραβὴ καὶ παληὰ θεωρία τῆς φυσικῆς δήθεν κακομοιριᾶς καὶ φτώχειας τοῦ τόπου μας, δὲν ὑπάρχει πλέον.

Τώρα μὲ ὅσα γίνονται καὶ θὰ γίνωνται ἀπὸ μέρα σέ μέρα στὸ τόπο μας θ' ἀλλάξουν οἱ ὅροι τῆς ζωῆς καὶ θὰ καλυτερεύση, τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ μας, θὰ χρειασθῆ βέβαια νοικοκυρεμένη δουλειὰ στὴ χώρα μας ἀπὸ ὅλους, ἀπὸ τὸ τελευταῖο Ἕλληνα μέχρι τὸ Κυβερνήτη μας, θὰ χρειασθοῦν μέσα, χρόνος, χρῆμα, ὑπομονὴ κι' ἐπιμονή.

Ἀρκεῖ πὼς ὑπάρχει ἡ ἀληθινή καὶ ξεκάθαρη διαπίστωση, ὅτι βρισκόμαστε σὲ μιὰ γωνιὰ γῆς, ποὺ ἂν ἀξιοποιηθῆ ὅπως πρέπει, μπορεῖ νὰ σκορπίση ἄφθονα τ' ἀγαθὰ της στὸ λαό μας, ἀκόμα καὶ νὰ μᾶς μείνουν περισσεύματα γιὰ νὰ τροφοδοτήσουμε ἄλλες χῶρες στερημένες ἀπὸ τὰ διαλεχτὰ προϊόντα ποὺ παράγει, ἡ πλούσια ἑλληνικὴ γῆ, ποὺ τὰ δημιουργεῖ ὁ φλογερὸς ἑλληνικὸς ἥλιος, ποὺ τὰ χαϊδεύει ὁ καταγάλανος ἑλληνικὸς οὐρανός, ποὺ τὰ ζωντανεύει ἡ ἀσημένια χλαμύδα τῆς ἑλληνικῆς θάλασσας. Τὰ καπνά μας, τὰ λάδια μας, τὰ φροῦτα μας, τὰ σταφύλια μας, οἱ σταφίδες, τὰ σύκα μας, τὰ βαμβάκια μας, τὰ ρύζια μας ποὺ εἶναι μέν τόσο λίγα, ἀλλὰ καὶ τόσο διαλεχτά, ποσίγνωστα καὶ περιζήτητα σέ ὅλες τὶς ἄκρες τῆς γῆς, εἶναι μιὰ ὁλοφάνερη ἀπόδειξη πὼς ὁ τόπος μας εἶναι πηγὴ θησαυρῶν — ὀλίγων γιὰ τὴν ὥρα ἀλλὰ καὶ ἀνεξάντλητων ἀγαθῶν καὶ θησαυρῶν γιὰ τὸ κοντινὸ μέλλον. Ἡ Ἑλληνικὴ γῆ πρῶτα ἀπ' ὅλα, δουλευμένη μὲ τὰ χέρια τῶν Ἑλλήνων ἀγροτῶν, θὰ κάμη τὸ θαῦμα της. Τὸ πιστεύουμε, τὸ εὐχόμαστε, τὸ περιμένουμε; Ἂς βοηθήσουμε ὅλοι.

Π. Κ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ
Γεωπόνος

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΤΗ ΣΟΒ. ΕΝΩΣΗ

Οἱ καρδιακὲς παθήσεις ἀντιμετωπίζονται μὲ νέους τρόπους

ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΣΕ ΠΑΡΑΛΥΤΙΚΟΥΣ

ΜΟΣΧΑ. Ἡ ἰατρικὴ πλανήθηκε ὅταν στήριξε τὶς ἐλπίδες της, γιὰ τὴ θεραπεία τῶν καρδιοαγγειακῶν παθήσεων, στὸ τόσο γνωστό, κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, παρασκεύασμα ΑΔΤ (ἀδενοτριφωσφορικὸ ὀξύ).

"Οπως ἀπέδειξαν οἱ ἔρευνες, τῶν Σοβιετικῶν καρδιολόγων, ἐπικεφαλῆς τῶν ὁποίων εἶναι ὁ καθηγητὴς καὶ ἀκαδημαϊκὸς Ἐβγκένι Τσασώφ, τὸ ρόλο τοῦ μεγάλου τροφοδότη σέ ἐνέργεια τοῦ καρδιακοῦ μυός, ποὺ ὡς σήμερα τὸν ἀπέδιδαν στὸ ΑΔΤ τὸν παίζει στὴν πραγματικότητα ἡ κρεατίνη. Αὐτὴ ρυθμίζει τὴν ἔνταση τῶν συσπάσεων τοῦ καρδιακοῦ μυός.

Αὐτὴ ἡ ἀνακάλυψη ὑπαγορεύει νέους τρόπους ἀντιμετώπισης, τῆς θεραπείας τῶν καρδιαγγειακῶν παθήσεων. Σὰν τὸ πιὸ σοβαρὸ καθήκον αὐτὴ τὴ στιγμὴ θεωρεῖ ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῆς ΕΣΣΔ, Γιούρι Ὀβτσίννικοφ τὴν ἐξασφάλιση νέων φαρμακευτικῶν μέσων, ποὺ θὰ μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ καθορίζουμε μὲ ἀκρίβεια καὶ νὰ κατευθύνουμε τὴν ἰσχὺ τῶν συσπάσεων τοῦ καρδιακοῦ μυός, ἐπιδρώντας στὴν ἐνδοκυτταρικὴ ἀκρίβεια καὶ νὰ κατευθύνουμε τὴν ἰατρική.

«Ἔγινε ἕνα μεγάλο βῆμα στὴν ἀποκρυπτογράφηση τοῦ μηχανισμοῦ τῶν διαταραχῶν τῶν συσπάσεων τοῦ καρδιακοῦ μυὸς σέ διάφορες παθήσεις τῆς καρδιᾶς».

Μ' αὐτὰ τὰ λόγια ἀναφέρθηκε γιὰ τὴν ἀνακάλυψη αὐτὴ ὁ Σοβιετικὸς φυσιολόγος καὶ Ἀκαδημαϊκὸς Ἀλεξέϊ Τσερνούχ.

"Ενας ἀπὸ τοὺς πρωτεργάτες τῆς καινούργιας ἀνακάλυψης, ὁ Βαλντάρ Σάκς, μεταξὺ ἄλλων εἶπε ὅτι: Ὁ καρδιακός μῦς σέ διάκριση π.χ., ἀπὸ τὸ συκώτι, ἐκτελεῖ μόνο ἕνα εἶδος ἐργασίας —μηχανική, γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τράβηξε τὴν προσοχή, πρὶν ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια, κυρίως ἀπὸ τὸ 1920, ἀρκετῶν ἐρευνητῶν. Ἀπὸ τότε ἀκόμα ὑπόδειχναν τὴ γλυκόζη καὶ τὰ λιπαρὰ ὀξέα σὰν προϊόντα ἀπαραίτητα γιὰ τὴ σύσπαση τοῦ καρδιακοῦ μυός.

Σχεδὸν κατὰ τὸ ἴδιο διάστημα καθόρισαν ὅτι ὅλα τὰ κύτταρα τῶν μυῶν περιέχουν χαμηλομοριακὲς ἑνώσεις — κρεατίνης καὶ κρεατινοφωσφοροῦχες, μὲ τὶς ὁποῖες πάντοτε συνδέονται οἱ συσπάσεις τῆς καρδιᾶς.

"Ολες οἱ παραπέρα ἀναζητήσεις ἂν καὶ πλούτισαν τὴν ἐπιστήμη μὲ νέα δεδομένα, ἀπομάκρυναν τοὺς καρδιολόγους ἀπὸ τὸ δρόμο τῆς ἔρευνας. Δραματικὴ στιγμὴ ὑπῆρξε αὐτὴ ποὺ συνδέεται μὲ τὴν ἀνακάλυψη στὰ κύτταρα τοῦ ΑΔΤ, στὸ ὁποῖο καὶ ἀπέδωσαν τὸ ρόλο τῆς «ἐνεργειακῆς δεξαμενῆς», ὅπου συγκεντρώνεται τὸ ἀπόθεμα ἐνεργείας...

Καὶ νὰ ὅπου στὸ ἐργαστήριο Μυοκαρδίου τοῦ Πανενωσιακοῦ, Καρδιολογικοῦ Κέντρου τῆς Ἀκαδημίας Ἰατρικῶν Ἐπιστημῶν, τῆς